

OPINIA NR 26/2019

PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA

Z DNIA 27 marca 2019

Do projektu uchwały grupy Radnych Rady Miasta Krakowa w sprawie ustalenia kierunków działań dla Prezydenta Miasta Krakowa w sprawie zmniejszenia liczby radnych dzielnicowych z 372 do 147

Na podstawie § 30 ust. 4 pkt. 4 Statutu Miasta Krakowa stanowiącego załącznik do uchwały XLVIII/435/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 24 kwietnia 1994 r. (tj. Dz. Urz. Województwa Małopolskiego z 2014 r. poz. 6525 Dz. Urz. Województwa Małopolskiego z 2018 r. poz. 6925) postanawia się, co następuje:

Opiniuje się negatywnie projekt uchwały grupy Radnych Rady Miasta Krakowa w sprawie ustalenia kierunków działań dla Prezydenta Miasta Krakowa w sprawie zmniejszenia liczby radnych dzielnicowych z 372 do 147 – druk nr 233

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w art. 5 ust. 2 przyznała kompetencje do tworzenia jednostek pomocniczych wyłącznie radzie gminy w drodze uchwały, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami lub z ich inicjatywy. Realizując powyższe uprawnienie Rada Miasta Krakowa uchwałą Nr XXI/143/91 z dnia 27 marca 1991 r. w sprawie utworzenia w Mieście Krakowie dzielnic miejskich utworzyła osiemnaście dzielnic miejskich jako jednostki pomocnicze. Projekt podziału Krakowa na 18 Dzielnic powstał z uwzględnieniem historycznych uwarunkowań.

Ponadto ust. 3 powołanego powyżej artykułu stanowi, iż zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej określa statut gminy. Wobec powyższego kwestia ta została uregulowana w Statucie Miasta Krakowa Uchwałą Nr CXXI/1934/14 Rady Miasta Krakowa z dnia 5 listopada 2014 r. w sprawie przyjęcia oraz ogłoszenia tekstu jednolitego Statutu Miasta Krakowa w § 73 ust. 1 pkt.1 zgodnie z którym uchwała o utworzeniu, podziale, likwidacji i łączeniu dzielnic może być podjęta przez Radę z inicjatywy własnej po przeprowadzeniu konsultacji z wyborcami zamieszkałymi na terenie dzielnic, których to dotyczy.

Ponadto przyjęcie przez wnioskodawców *a priori*, iż dzielnic powinno być 7 nie zostało poparte żadnymi badaniami. Należy zwrócić uwagę, że Statut Miasta w § 72 ust. 2 określa co należy rozumieć przez dzielnicę, iż jest to wspólnota mieszkańców części obszaru Miasta, wyodrębniającej się ze względu na układ przestrzenny, lokalne tradycje oraz więzi społeczne i gospodarcze. A § 72a dodaje, iż do zadań dzielnicy należą sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym przekazane jej przez Radę, służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb i poprawie

warunków życia jej mieszkańców. Przypominam, iż w historii Krakowa liczba dzielnic ewoluowała w zależności od okresu historycznego. W 1858 r. było ich 8, w 1910 r. – 21, by w 1973 r. wprowadzić jedynie 4 dzielnice. Ostatecznie w 1991 r. wprowadzono 18 dzielnic, które funkcjonują do dnia dzisiejszego. Z uwagi na fakt, iż dzielnice realizują zadania dotyczące ich małych obszarów, gdzie występuje więź mieszkańców wynikająca z zamieszkiwania na wspólnym terenie, każde określenie nowych granic dzielnic powinno zostać poprzedzone wnikliwymi analizami nie tylko finansowymi określającymi koszt utrzymania siedzib i liczebność radnych, ale przede wszystkim badaniami historycznymi, antropologicznymi, które pozwolą określić związki kulturowe, gospodarcze i historyczne charakterystyczne dla danych obszarów miasta i ich mieszkańców.

Przed przystąpieniem do kolejnej reformy dzielnic należy przeprowadzić wcześniej szerokie konsultacje z mieszkańcami, tak by mieli swój istotny głos w dyskusji o radach dzielnic, w szczególności, iż to właśnie dla nich, dla realizacji mikro spraw lokalnych funkcjonują dzielnice.

Wobec powyższego brak jest uzasadnienia dla podejmowania działań mających na celu wprowadzenie proponowanych zmian w zakresie organizacji i funkcjonowania działania jednostek pomocniczych.